

Pop Bagheloe: 'Ik wil naar huis' Uitgeverij Boekscout, Soest 2013.  
ISBN: 9789402200737 ( Psychiatrie/ Angststoornis/Kind en ouders/ Geestelijke  
gezondheidszorg/Mishandeling/Suicide/Allochtonen/ED/1) Zie ook:  
[www.boekscout.nl](http://www.boekscout.nl)

### **Soort boek/Ziekte/Stijl:**

Boek van 88 pagina's waarin de Hindoestaanse Pop Baghelou (50) hoe haar leven verliep, deels in Suriname en deels in Nederland wonend. Ze licht zo toe hoe het komt dat zij zó angstig werd en in de knoop kwam te zitten, dat ze zich liet opnemen in een psychiatrische inrichting.

[http://www.twentejournaal.nl/mobile/index.php?artikel=20636--assepoester-wordt-taboedoorbrekende-hindoestaan\\_1.html](http://www.twentejournaal.nl/mobile/index.php?artikel=20636--assepoester-wordt-taboedoorbrekende-hindoestaan_1.html)

“De hulpverlening ( moedigde) haar aan om van zich af te schrijven. Op haar tiende was Pop begonnen met dagboekantekeningen maken: “Zodra iemand me pijn deed, schreef ik op wat me verdrietig maakte.” Al die aantekeningen, inclusief de enorme innerlijke kracht waarmee ze haar levenspad bewandelde, verwerkte ze in ‘Ik wil naar huis’. Het belangrijkste advies hierin? “Doorbreek het zwijgen, verwerk het verleden.”

### **Over de schrijfster:**

Pop Baghelou ( 50) werd in Suriname geboren. Zij was een van de jongeren uit een gezin van 11 kinderen. Ze verloor zeer jong haar moeder, haar vader pleegde zelfmoord toen ze 16 was. Door de zorg voor haar zusjes kon ze niet verder leren. Ze trouwde jong met Jack met wie ze twee kinderen kreeg. Ze kwam naar Nederland ( Rotterdam) en volgde daar een opleiding waarna zij jarenlang binnen de zorg werkte. Het huwelijk met Jack strandde en een tweede relatie met Olaf, met wie ze zeven jaar samen was, uiteindelijk ook. Toen de kinderen het huis uit waren kwam Pop psychisch zodanig in de knel te zitten dat ze zichzelf liet opnemen.

### **Korte Beschrijving:**

Op zesjarige leeftijd verloor Pop haar moeder. Ze werd toen voor het eerst in een gezin opgenomen waar ze later terug zou komen. De grotere kinderen verlieten het huis en Pop bleef een periode met haar vader en een jonger zusje op de boerderij. Ze was er bang. Na een periode hertrouwde vader, kreeg met zijn tweede vrouw twee kinderen. Maar de stiefmoeder stierf bij de laatste bevalling. Pop zorgde voor de kinderen en ging naar school. Op haar zestiende verloor Pop haar vader. Hij had zelfmoord gepleegd. Het maakte dat ze terug ging naar het gezin waar ze eerder had gewoond. Maar de moeder was nu onvriendelijk, mishandelde haar geestelijk.. Op haar twintigste trouwde zij met Jack met wie zij een dochter Mo krijgt. Jack mishandelde haar na verloop van tijd en zij ging bij hem weg. Ze kwam naar Nederland, waar ze Jack weer ontmoette en nog een zoon Joch kreeg. Het huwelijk liep er definitief spaak. Ze vindt opnieuw een liefde, Olaf een man uit het Noorden van het land en vormt met hem en hun kinderen een nieuwe gezin. Ze zijn jarenlang

gelukkig, maar vervreemden van elkaar o.a. door hun drukke banen met wisselende diensten. Nadat de kinderen uit huis zijn gegaan, raakte Pop zodanig in de knoop dat ze zich liet opnemen in een psychiatrische inrichting.

“Nu gaat het beter en daar ben ik trots op.”

### **Wat viel op:**

Hoe lang het kan duren voordat onverwerkte ervaringen uit het verleden opspelen en iemand in de knoop kan geraken. Ook goed dat Pop vooroordelen voorbij gaat en hulp zoekt.

Hoe complimenten Pop hebben geholpen, en dat ze in het boek het advies geeft om iedere dag jezelf een compliment te geven. Dat moeten dan wel een gemeend compliment zijn.

### **Citaten:**

Pag. 7: ‘Als jong kind overleed Pops moeder, terwijl zij haar nodig had. (...) Pijn, angst en verdriet hebben haar leven kapot gemaakt. Haar leven is eigenlijk met geen pen te beschrijven. Wanneer zij hilde, voelde het alsof er geen tranen uit haar ogen kwamen, maar bloed. Toch heeft Pop altijd in zichzelf geloofd. Zij wil leven en heeft hard gevochten.(...). Geef je zelf dagelijks een compliment, dat maakt je sterk.’

Pag.31: ‘Na een uur zoeken en roepen werden ze moe. Ze stonden ineens allemaal wat te praten onder een boom en ineens zag Shantie haar vader liggen. Hij had zelfmoord gepleegd. Aan het lichaam te zien was vader waarschijnlijk al een paar dagen overleden.’

Pag.66: ‘Haar antwoord was goed en hij gaf haar weer een compliment. Sinds die dag had Pop geen enkele moeite meer om mee te komen. De mentor was verbaasd en plande een afspraak met haar, een mentorgesprek.’

Pag.79: ‘Ze vertelde haar dat ze vrijwillig opgenomen wilde worden. De psychiater vond het heel knap van Pop.’

### **Recensie/Extra:**

[http://www.twentejournaal.nl/mobile/index.php?artikel=20636--assepoester-wordt-taboedoorbrekende-hindoestaan\\_1.html](http://www.twentejournaal.nl/mobile/index.php?artikel=20636--assepoester-wordt-taboedoorbrekende-hindoestaan_1.html)

“Doorbreek het zwijgen, verwerk het verleden’. Overlijdt je moeder en verlies je als kind ook al snel je vader? Word je mishandeld? In Nederland staat er dan een batterij hulpverleners klaar. In de Hindoestaanse cultuur lost familie problemen zelf op. Maar Pop Bhageloe bezweek onder die (zwijg)cultuur. Na opname in psychiatrisch ziekenhuis Helmerzijde verbrak ze het zwijgen: tientallen jaren dagboekantekeningen verwerkte ze tot een hoopvol boek voor duizenden allochtonen. (...) “Nederland kent wel 400.000 Surinamers, waaronder 160.000 Hindoestanen. Hen en anderen wil ik laten zien dat er dingen gebeuren door hun cultuur, die je uiteindelijk doen vastlopen.” (...) “In Helmerzijde kwam de omkeer en

leerde ik onder meer schreeuwen en hard aan mijn haar trekken. Gekke dingen dus, die me uiteindelijk sterker maakten.” (...)’

[http://www.youtube.com/watch?v=pboxs\\_5lV8U](http://www.youtube.com/watch?v=pboxs_5lV8U)

<http://www.youtube.com/watch?v=1epBJCK85bc>